

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

1 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de idee van integratie en inburgering

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de openingstaks voor jeugdhuizen

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 1 februari 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.44 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de idee van integratie en inburgering

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de idee van integratie en inburgering.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in september richtte het Platform Allochtone Jongeren in Antwerpen een scoutsgroep op voor allochtone jongeren, voornamelijk jonge Turken en Marokkanen. Het is de bedoeling dat de jongeren hun eigen culturele identiteit binnen die scoutsgroep kunnen uiten. Naar eigen zeggen vinden ze zich niet terug in : 'het katholiek en Vlaams karakter van andere scoutsgroepen'. Volgens de heer Jahjah, een van de initiatiefnemers, vertrekt de migrantenscoutsgroep niet vanuit een Vlaamse, maar vanuit een allochtone identiteit. Hij voegt daaraan toe niet het katholieke, maar het islamitische geloof als uitgangspunt te nemen.

De initiatiefnemers willen op termijn tot een overkoepelende allochtone scoutsbeweging komen. De pogingen van bestaande jeugdbewegingen om zich open te stellen voor de vreemdelingen hebben tot nog toe inderdaad weinig succes gekend. De verbondscommissaris van de VVKSM bevestigt dit. Volgens hem vormt de aanpassing aan de westerse organisatiestructuur van de bestaande jeugdbewegingen een probleem. Hij zegt zelf : 'al jaren te pro-

beren allochtonen te integreren in onze eigen werking, iets wat echter in het algemeen moeizaam verloopt'. Mijns inziens kan men de bestaande jeugdbewegingen maar moeilijk verwijten geen inspanningen te hebben geleverd.

De initiatiefnemers gaan ervan uit dat het integratiedebat achterhaald is, en dat we nu in een multiculturele samenleving wonen, waar eenieder zijn identiteit kan bewaren. Uit de persberichten heb ik kunnen afleiden dat u daar achter staat, aangezien u zich daar positief over uitgelaten hebt.

Het is echter niet omdat ik deze vraag om uitleg stel, dat ik hier vandaag het debat ten gronde wil voeren over multiculturaliteit en over integratie versus assimilatie. Daar zijn reeds ettelijke boeken over geschreven of colloquia over gehouden. Wel had ik van u graag wat meer duidelijkheid gekregen.

U juicht initiatieven toe die neerkomen op het ontstaan van een soort groepsvorming bij mensen die zich geen Vlaming voelen, maar die zich blijkbaar wel blijvend in Vlaanderen willen vestigen. Stapt u met die houding niet af van de idee van integratie en inburgering ? Als het antwoord op die vraag positief is, dan vraag ik me af hoe u dan staat tegenover allerlei initiatieven van andere gemeenschappen in Vlaanderen. Ik denk in de eerste plaats aan de Franstaligen en anderstaligen in de Vlaamse Rand die zaken organiseren zoals de fameuze 'Exploration du Monde', die zich terugtrekken in exclusieve golf- en andere clubs. Ik denk aan exclusieve verenigingen voor eurocraten, Franstalige scoutsgroepen, of groepen die zelfs apart onderwijs organiseren.

Gaat het hier om een regeringsstandpunt aangezien minister Vogels in dezelfde zin als u heeft gereageerd ? Als die positieve houding ten aanzien van deze evolutie het uitgangspunt van de regering wordt, waardoor er op de morele steun binnenkort misschien ook wel financiële of materiële steun

Van Nieuwenhuysen

volgt, wat zult u dan doen als bijvoorbeeld Franstalige verenigingen uit de Rand in het kader van het gelijkheidsbeginsel om uw morele én materiële steun zullen verzoeken ?

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik wil eerst benadrukken dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen integratie en inburgering.

Inburgering, een begrip dat we uit Nederland hebben geïmporteerd, gaat over een traject, taallessen, kennismaking met onze cultuur, toeleiding naar de arbeidsmarkt, enzovoort. Het gaat dus eigenlijk over een soort resultaatsverbintenis : men volgt het traject of men volgt het niet. Aan het eind van het traject kan men dan zeggen dat men ingeburgerd is.

Integratie is een veel breder concept dat over veel generaties loopt. Volgens de initiatiefnemers van de moslimscoutsgroepen – als ik hen zo mag noemen – verloopt deze integratie veel te traag. Zij voelen zich in hun rechten gediscrimineerd en worden niet altijd als volwaardige burgers in de Vlaamse samenleving bekeken. Ik kan hen geen ongelijk geven. Helaas heb ik niet alle antwoorden om dat proces te versnellen.

Het antwoord om hen zelf een scoutsgroep te laten oprichten voor hun eigen mensen, is deels een goed antwoord, maar ook deels een antwoord dat goed in de gaten moet worden gehouden. Het is een goed antwoord in die zin dat dit initiatief vanuit het oogpunt van zelforganisatie en emancipatie zeker kan worden ondersteund, te meer omdat dit naar verluidt in nauw overleg met de Vlaamse scoutsbeweging gebeurt. Terloops wil ik erop wijzen dat de Chiro er beter in slaagt om allochtone jongeren in haar beweging te integreren. Ik zeg dit wel met een beetje spijt in het hart, want ik ben zelf een scout.

De inspanningen voor de integratie in de gewone scoutsgroepen moeten mijns inziens in ieder geval worden voortgezet, zelfs geïntensifieerd. In ons land is er echter vrijheid van vereniging. Niets staat dus de oprichting van zo'n groep in de weg.

Graag wil ik nog de volgende kritische noot formuleren. Er bestaat eindelijk een groeiende groep van zelfbewuste, goed opgeleide en jonge allochtonen. Zij zijn echter van oordeel dat de integratie veel te traag gaat. Meer nog, zij wijzen integratie als con-

cept af, maar dat is voor mij een brug te ver. Wie het integratieconcept van Paula D'Hondt erop na-leest, zal vaststellen dat ook dat voldoende ruimte laat om iedereen in een multiculturele samenleving zijn eigen cultuur en identiteit te laten beleven.

Die jongeren hebben reeds bepaalde klanken laten horen. Ik weet niet of het om dezelfde initiatiefnemers gaat, maar ik verwijs naar enkele interviews in Humo en naar enkele polemieken in De Morgen waarbij zij zich afvroegen – een retorische vraag – waarom zij hun eigen zuil niet zouden oprichten vermits zij toch geen ingang vinden in de normale Vlaamse samenleving. Ik wil hier geen debat ten gronde ontketenen, maar vraag wel dit in het oog te houden. Nu de Vlaamse samenleving zich pluralistischer begint op te stellen en de impact van de verzuiling afneemt, is het natuurlijk paradoxaal om hier een nieuw element in dit debat te zien opdruken. Als pluralist vraag ik dan ook dienaangaande de grootst mogelijke omzichtigheid in acht te nemen.

Anderzijds heb ik u ook reeds duidelijk gezegd wat ik denk over de voordelen van emancipatie en ontvoogding van een dergelijke scoutsgroep. Volgens mij kan dat wel.

Minister Bert Anciaux : De inspanningen die het Platform Allochtone Jeugdwerkingen levert voor de oprichting van scoutsgroepen van homogeen samengestelde groepen van allochtone jongeren – een groep islamjongeren, een groep hindoejongeren, een groep joodse jongeren – krijgen van mij inderdaad alle krediet en dit om volgende redenen.

Het Platform Allochtone Jeugdwerkingen beantwoordt met de oprichting van dergelijke scoutsgroepen aan de offensieve visie die ik hanteer ten opzichte van alle bijzondere doelgroepen : allochtonen, jongeren met een leerachterstand, kansarme jongeren, gehandicapten, holebi-jongeren, en al diegenen die met processen van uitsluiting worden geconfronteerd. Ik formuleerde deze reeds eerder in het Vlaamse Jeugdwerkbeleidsplan onder de noemer toegankelijkheid. Ik veronderstel dat deze positieve en emanciperende visie mee wordt gedragen door mijn collega's in de Vlaamse regering die het jeugdwerkbeleidsplan goedkeurden.

De traditionele Vlaamse jeugdbewegingen hebben, wat toegankelijkheid van hun werking betreft, een rijke traditie. Hiermee werken zij aan de ontgrenzing van het jeugdwerk en willen zij zich identificeren met een multiculturele, open en vriendelijke samenleving, waarbij respect voor alle mensen het uitgangspunt vormt. Hiermee willen zij allerlei pro-

Anciaux

cessen van uitsluiting tegenhouden. Denk maar aan een aantal Akabe-groepen binnen scouting die gezamenlijke activiteiten opzetten voor zowel gehandicapte als niet-gehandicapte jongeren. We moeten er ons evenwel van bewust zijn dat niet alle gehandicapte kinderen en jongeren klaar zijn, of ooit klaar zullen zijn om de stap van de gehandicaptenwerking naar de inclusieve Akabe-werking te maken.

Zo leveren ook verschillende groepen inspanningen om bijvoorbeeld kinderen van vluchtelingen of allochtone jongeren bij hun werking te betrekken. De resultaten waren tot op heden beperkt omdat er in de allochtone gemeenschappen geen traditie is van jeugdbewegingswerk zoals wij dat in Vlaanderen kennen. Vooral voor de ouders is de psychologische drempel behoorlijk hoog. En, net zoals onze gehele samenleving, zoeken ook de traditionele jeugdbewegingen in Vlaanderen naar een weg om in de werking rekening te houden met de specificiteit van bijvoorbeeld de islamcultuur.

Eenzijds zijn er dus voor bijzondere doelgroepen specifieke werkingen nodig die rekening houden met de bijzonderheden van deze doelgroepen. De finaliteit van deze doelgroepenwerkingen ligt niet in de doelgroepspecifieke werking zelf – in dit geval de scoutsgroep voor bijvoorbeeld islamjongeren -, maar moet maximaal liggen in de doorverwijzing naar en samenwerking met niet-doelgroepspecifieke werkingen, in dit geval de jeugdbewegingen binnen de bestaande federaties, om het onderscheid te maken waarop ik zo dadelijk terugkom.

Hiervoor moeten niet alleen de doelgroepenwerkingen, maar ook de niet-doelgroepspecifieke werkingen inspanningen leveren. De doelgroepenwerkingen moeten hun jongeren klaarstomen en aanmoedigen om de stap te zetten. Zij moeten jeugdleiders en deelnemers uitwisselen met niet-doelgroepspecifieke werkingen. De doelgroepenwerkingen moeten informatie en methodieken in verband met de bijzondere doelgroepen doorgeven aan de niet-doelgroepspecifieke werkingen.

De niet-doelgroepspecifieke werkingen van hun kant dragen ook verantwoordelijkheid. Zij moeten hun werking willen openstellen voor de bijzondere doelgroepen en zij moeten hun werking toegankelijk willen maken voor de bijzondere doelgroepen door allerlei reële of vermeende drempels weg te nemen. Binnen het kader van hun eigen specifieke opdracht als jeugdbeweging hebben federaties zoals VVKSM, FOS, KSJ-KSA-VKSJ en Chiro in

het verleden reeds herhaaldelijk aangetoond dat ze deze verantwoordelijkheid willen dragen.

Er lijken mij geen indicaties te zijn dat het Platform Allochtone Jeugdwerkingen zich niet in deze visie inschrijft. Daarenboven hebben de scoutsbewegingen, het Vlaams Verbond van Katholieke Scouts en Meisjesgidsen en de Federatie voor Open Scoutisme, reeds toegezegd dat ze met het Platform Allochtone Jeugdwerkingen willen samenwerken.

Met het initiatief beantwoordt het Platform Allochtone Jeugdwerkingen ook aan de steeds groeiende vraag van de ouders zelf. Ouders willen boeiende vrijetijdsactiviteiten voor hun kinderen, rekening houdend met de waarden die zij aan hun kinderen meegeven. Ook voor de islam- of hindoe-ouders is een plezierige en boeiende vrijetijdsbesteding voor hun kinderen een belangrijke vorm van niet-formele educatie van sociale en andere vaardigheden.

Het recht op spelen is, tot spijt van wie het benijdt, ook een basisrecht van allochtone kinderen en jongeren, tenzij de heer Van Nieuwenhuysen het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind en de bekrachtiging ervan door het Vlaams Parlement in vraag stelt. Allochtone kinderen hebben ook recht op een jeugdbeweging waar hun culturele eigenheid centraal staat in de werking via de keuze van thema, spelen, liederen, enzovoort.

Als dit vrijetijdsinitiatief de vorm van een jeugdbeweging aanneemt, kan ik me daar alleen over verheugen. Verschillende onderzoekers gaven immers aan dat jeugdwerk emanciperend, democratiserend en gemeenschapsvormend werkt. Aldus kan de scoutsgroep voor allochtone jongeren worden gezien als een belangrijke instap in onze samenleving, een belangrijke uitnodiging voor inburgering, een aanzet om elk met onze eigen specifieke en verscheiden culturele achtergrond samen te leven. Het gegeven dat het initiatief uitgaat van de betrokken jongeren zelf is hierin heel belangrijk. Door zelf verantwoordelijkheid op te nemen en andere jongeren te responsabiliseren kunnen zij de mankende beeldvorming over allochtone jongeren rechtekken. 'De maatschappij dienen' en 'paraat staan' worden door het Platform Allochtone Jeugdwerkingen uitdrukkelijk in de visietekst vermeld en zijn basisprincipes die door scouting over de hele wereld nog steeds worden ingevuld.

De vergelijking met Exploration du Monde, de golfclubs voor eurocraten en Franstalige scouts-groepen gaat niet op. In tegenstelling tot voor-

Anciaux

noemde organisaties is de voertaal van het Platform Allochtone Jeugdwerkingen het Nederlands. Over de subsidiëring van anderstalige organisaties in Vlaanderen gaf ik reeds eerder een duidelijk antwoord. Ik veronderstel dat ik hierop niet meer hoeft terug te komen.

Ook de invalshoek van de islam of het hindoeïsme kan bezwaarlijk als een argument contra worden aangehaald, tenzij de heer Van Nieuwenhuysen een aantal basisprincipes van onze democratische samenleving zoals godsdienstvrijheid en vrijheid van vereniging aan zijn laars wil lappen.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat ik de benadering van de heer Gatz volledig onderschrijf. Het gaat hier om een bijzonder belangrijk initiatief. Als ik daar positief op reageer, dan is dat tegelijkertijd het standpunt van de regering. Ik ben daartoe bevoegd en er is geen enkele reden om aan te nemen dat de regering een ander standpunt zou innemen. Ik vind dit een bijzonder positieve evolutie omdat wij daardoor beter kunnen komen tot 'het elkaar ontmoeten', woorden die ik liever gebruik dan het woord integratie.

De methodiek, de waarden, de houdingen, de opleidingen, de cursussen, de speltechnieken, enzovoort zijn allemaal ingepast in wat in het Vlaamse Jeugdwerk wordt gehanteerd en wat daar belangrijk is. Ik maak dan ook geen enkel onderscheid tussen wat u enerzijds het Vlaamse jeugdwerk noemt en anderzijds het allochtone jeugdwerk. Voor mij is dat allemaal Vlaams jeugdwerk. Ik vind het vanzelfsprekend dat de culturele achtergrond daarin kan worden megedragen. We kunnen allemaal van elkaar leren, en dat is iets anders dan de ene die zich maar aan de andere moet aanpassen. Gelukkig bestaat er binnen de Vlaamse gemeenschap niet zoiets als één doorsnee- en voor iedereen geldende houding die iedereen moet aannemen. Het is goed dat daarin vele schakeringen bestaan.

De heer Gatz heeft gelijk als hij zegt dat we moeten vermijden nieuwe vormen van verzuiling op te richten. Dit staat uiteraard niet tegenover het respect dat we moeten opbrengen voor de waardebeleving die elke groep mag hebben.

Tot slot wil ik zeggen dat ik reeds vaak heb gedemonstreerd tegen autoritaire en selectieve organisaties zoals Exploration du Monde. Dit zit letterlijk in mijn hoofd gegrift, want ik voel nu nog de builen van de matrakken die ik bij mijn demonstraties

tegen mijn hoofd heb gekregen. Deze organisaties zijn helemaal niet gericht op het elkaar ontmoeten. Zij zijn erop gericht om zich boven andere mensen te plaatsen. De vergelijking gaat dus niet op, wel integendeel.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Zoals ik reeds eerder heb gezegd, is het niet de bedoeling hier een debat ten gronde te openen. Ik wilde enkel naar uw inzichten peilen en verduidelijking krijgen.

Er is wel één positief punt. Uit de verklaringen van de initiatiefnemers – onder meer in De Gazet van Antwerpen – is namelijk gebleken dat zij dit initiatief niet alleen hebben genomen op godsdienstige gronden, maar ook omdat zij zich niet meteen terugvinden in de Vlaamse identiteit van de bestaande scoutsgroepen. Zij erkennen dus het bestaan van zo'n Vlaamse identiteit en dat is al een stuk verder dan sommige progressievelingen in dit land willen gaan.

U bent ervan overtuigd dat dit initiatief de mogelijkheid in de hand zal werken dat de verschillende groepen elkaar zullen ontmoeten. Ik heb daar mijn twijfels bij. Uit mijn ervaringen met bijvoorbeeld op een allochtoon publiek gerichte jeugthuizen heb ik geleerd dat dit allesbehalve de integratie en de ontmoeting in de hand werkt, tenzij dan op een negatieve manier. Denk maar aan wat in Mechelen is gebeurd.

Ik durf u tot slot voorstellen om in het antwoord dat u mij daarnet hebt gegeven, het woord 'allochtonen' te vervangen door 'Franstaligen'. U zult dan zien dat heel het beleid dat u voor de Rand voert, eigenlijk naar de prullenmand wordt verwezen.

Minister Bert Anciaux : Dit is onzin. Die vergelijking gaat niet op. Zo maakt u er zich al te gemakkelijk vanaf.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de openingstaks voor jeugthuizen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de openingstaks voor jeugdhuizen.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, de geïntegreerde wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken van 3 april 1953 leggen jeugdhuizen een openingsbelasting op. Sedert 16 januari 1993 is dit een gewestelijke bevoegdheid. Dit betekent dat vrijstellingen, wijzigingen of afwijkingen met betrekking tot deze wetgeving op het gewestelijk niveau kunnen worden beslist.

De huidige situatie bestaat zowel in Vlaanderen als in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar de Vlaamse jeugdhuizen een sleutelrol spelen in het Vlaamse gemeenschapsleven van de Nederlandstalige jeugd.

Jeugdhuizen kunnen genieten van een uitzondering op deze belastingaanslag indien ze gedetailleerde ledenlijsten aanleggen en zich als privé-club profileren. Dit betekent dat ze alle jongeren die aan hun activiteiten willen participeren of die iets willen gebruiken in het jeugdhuis, een lidmaatschapsverplichting moeten opleggen. Het resultaat van deze verplichting is een bureaucratische rompslomp en een verhoogde drempel, wat geenszins het verwezenlijken van de doelstellingen van een jeugdhuis bevordert.

Jeugdhuizen beschikken over twee manieren om met dit probleem om te gaan. Sommige jeugdhuisen moeten dure prijzen aanrekenen om leefbaar te blijven. Andere hebben een hoge drempel, maar kunnen de doorgaans weinig kapitaalkrachtige jeugd die jeugdhuizen bezoekt wel billijke prijzen aanrekenen. In het licht van de waardevolle initiatieven die de jeugdhuizen in Vlaanderen ontplooiën, lijkt geen van beide oplossingen me bevredigend.

Ik heb bovendien vernomen dat deze belasting in onze buurlanden reeds is afgeschaft. Indien dit klopt, zitten de Vlaamse jeugdhuizen in een uitzonderingssituatie. Ik moet hier eerlijkheidshalve aan toevoegen dat ik dit zelf niet heb onderzocht. Ik ga gewoon uit van de informatie die me werd bezorgd.

Mijnheer de minister, bent u bereid om bij de minister van Financiën aan te dringen op een betere oplossing voor het bestaande probleem ? Ik wil

hier trouwens aan toevoegen dat ik net hetzelfde probeer te verwezenlijken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een mogelijke oplossing is het voorzien in uitzonderingen op de openingstaks in de wetgeving. Er zijn misschien nog andere mogelijke oplossingen, bijvoorbeeld een ministeriële omzendbrief.

Mijnheer de minister, weet u of deze belasting in onze buurlanden inderdaad is afgeschaft ? Bevindt Vlaanderen zich in een negatieve uitzonderingssituatie ? Indien dit het geval is, lijkt het u dan geen goed idee om onze regeling wat meer op die van de omliggende landen af te stellen ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Gatz, iedereen weet dat het jeugdwerk met een groot aantal reglementen wordt geconfronteerd. Slechts zelden wordt op voorhand over de gevolgen van een reglement op het jeugdwerk nagedacht. De perikelen met betrekking tot de billijke vergoeding vormen een goede illustratie van deze situatie. Hoewel de gesprekken nog steeds niet definitief zijn afgerond, is hier ondertussen wel al een grote vooruitgang geboekt.

In afwachting van het Vlaams jeugdbeleidsplan wordt mijn reactie op dergelijke dossiers steeds bepaald door de omvang en de hoogdringendheid van de problemen.

Wat de openingstaks betreft, heb ik geen weet van problemen in Vlaanderen. Ik ken wel een specifiek probleemgeval in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarmee ik vorig jaar zelf nog ben geconfronteerd. Aangezien ik dit jeugdhuis indertijd nog zelf heb opgericht, ken ik dit specifiek geval persoonlijk zeer goed.

De burgemeester van Brussel heeft zijn administratie vorig jaar gevraagd om de controles op het bewuste jeugdhuis stop te zetten. Ik heb evenwel in de pers moeten vaststellen dat de nieuwe burgemeester deze terecht zeer tolerante interpretatie weer heeft ingetrokken. Vanuit mijn beleidsoptie om in meer fysieke en mentale ruimte voor de jeugd en voor het jeugdwerk te voorzien, vind ik dit uiteraard een zeer spijtige reactie. Ik zal de huidige burgemeester vragen of hij van plan is dezelfde houding als zijn voorganger aan te nemen. Ik zal persoonlijk alles in het werk stellen om dit probleem op te lossen.

Mijnheer Gatz, ik zal de andere leden van de Vlaamse regering vragen om uw voorstel te volgen

Anciaux

en om uitzonderingen op de openingstaks mogelijk te maken. Ik meen me trouwens te herinneren dat u in dit verband enkele maanden geleden zelf contact hebt opgenomen met de bevoegde minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Voor zover ik weet, hebben deze contacten nog geen concrete resultaten opgeleverd. Ik zal contact opnemen met de minister van Financiën en ik zal uw suggestie voorleggen en ondersteunen.

Mijn antwoord op de tweede vraag is zeer kort. Ik heb geen weet van dergelijke situaties in het buitenland. Ik zal dit nog laten onderzoeken voor ik contact opneem met de andere leden van de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik wil de minister bedanken voor zijn antwoord. Ik stel vast dat in individuele gevallen nu reeds naar oplossingen wordt gezocht. Hoewel ik dit al een hele vooruitgang vind, apprecieer ik vooral de meer algemene benadering van de minister.

Ik beseft dat we met deze discussie misschien een aantal slapende honden zullen wakker maken. Blijkbaar is er in Vlaanderen momenteel geen probleem. Alle aanwezigen zijn er echter van overtuigd dat het bestaan van dergelijke regelgevingen absurd en nutteloos is.

Ik weet dat de billijke vergoeding voor heel wat problemen zorgt. Dit onderwerp staat nu eenmaal op de agenda en moet bijgevolg worden uitgepraat. De discussie over de openingstaks zou voor de jeugdhuisen een bijkomend probleem kunnen creëren. Toch vind ik dat we deze discussie moeten voortzetten en dat we dit dossier moeten blijven opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.16 uur.*
